

حوضه زاینده‌رود با کم‌آبی مواجه نبوده و تغییر اقلیم باعث کاهش بارش‌ها نشده| کشاورزی که با فقر دست‌به‌گریبان است چگونه خشم خود را نشان دهد؟

امینی، دبیر اجرایی نظام صنفی کشاورزان اصفهان:

«اسفندیار امینی» دبیر اجرایی نظام صنفی کشاورزان اصفهان گفت:

صنف کشاورزی به خواسته‌ای نرسیده است.

به گزارش اسپادانا خبر، او در گفتگو با روزنامه شرق ادامه داد:

قرار است از اوایل همین هفته مصوبات استانی و مصوبات کارگروه سازگاری با کم‌آبی، تاریخ پیشنهادی بازگشایی آب برای کشت پاییزه و پروژه پساب فاضلاب اصفهان و اعتبار مورد نیاز توسط استاندار و ارائه گزارش پیشرفت کار در بازه زمانی 15 روزه اجرایی شود. تا این لحظه خواسته احیای زاینده‌رود محقق نشده و قرار است مصوباتی که نزدیک به یک دهه مسکوت مانده از اوایل همین هفته به‌طورجد دنبال شود.

مردم نگران زاینده‌رود هستند و عده‌ای هم صحبت‌های بی‌سند ارائه می‌کنند. عده‌ای از ورود کشاورزان و صنف کشاورزی ناراحت‌اند چراکه حضور ذی‌نفعان کشاورز هرچه در ساماندهی رودخانه پررنگ‌تر شود با تعارض منافع سازمان‌ها همراه می‌شود که با اشاعه اطلاعات غیرواقع این مسئله را به حاشیه می‌برند. من با ضرر قاطع به مردم و کشاورزان اطمینان می‌دهم چیزی جزء احیای زاینده‌رود و اجرای مصوبات 9 ماده‌ای پیگیری نمی‌شود و مناطقی‌ترین مسیر برای جریان زاینده‌رود از سراب تا پایاب همین قوانین به تصویب رسیده است و مراقب حرف‌های بی‌سند باشند.

او گفت:

نظام صنفی کشاورزی، شورای میرآب‌ها و آب‌بران معتقد است که هر اقدامی باید در مسیر و مدار قانون پیش برود. اما شما در نظر داشته باشید کشاورز جوانی که بیش از یک سال است هیچ کشتی انجام نداده، زمین‌هایش نابود شده و با فقر دست‌به‌گریبان است و از سوی دیگر با تخصیص ناعادلانه توزیع آب مواجه می‌شود از چه راهی خشم خود را نشان دهد؟ شرکت آب منطقه‌ای اصفهان نظارتی بر ایستگاه پرداخت پمپاژ آب یزد ندارد و اطلاعاتی از میزان تخصیص آب به یزد در دسترس نیست. از آن طرف استاندار یزد از تأمین آب شرب از طریق تانکر در این استان خبر می‌دهد. این درحالی است که در گذشته و پیش از تخصیص آب از حوضه زاینده‌رود -به شرط بهره‌برداری از تونل سوم کوهرنگ- این استان دچار مشکل آب شرب نبود و تخصیص بیش از 80 میلیون مترمکعب آب به پهنه ارتقای کیفی آب آشامیدنی یزد تخصیص یافت. چه اتفاقی افتاده است که آب آشامیدنی این استان از طریق تانکرسانی تأمین می‌شود؟ از سوی دیگر می‌خواهند به این کشاورزان معترض خسارت پرداخت کنند چرا نباید این خسارت را به کسانی داد که قانونی، آب پمپاژ می‌کنند و با پرداخت خسارت پمپ آنها جمع‌آوری شود. بیش از یک سال می‌شود که کشاورزان، آبی برای کشت نداشتند و چشم‌اندازی هم پیش‌رو نیست. حدیث نبوی داریم که

«من لا معاش له لا معاد له»؛ انتظار نباید داشت که اوضاع عادی باشد. اینکه با صنف کشاورزی جلسه برگزار می‌کنند و به یک توافق نسبی می‌رسند به این مفهوم نیست که جامعه به آرامش رسیده است. چنین صحبتی ساده‌نگاری است. قطعاً اگر بیانه صادر نمی‌کردیم و چادرها جمع‌آوری نمی‌شد آیا ممکن بود خیل جمعیت را مانند جمعه گذشته مدیریت کرد؟ برای جلوگیری از تنش تقویت اعتماد دوطرفه ضروری است. مسئولان نباید وظایف خود را به برگزاری جلسات محدود کنند بلکه باید اقداماتی انجام دهند که به جلب اعتماد با مردم بینجامد و مسئولان نسبت به اقدامات گذشته خود پاسخ‌گو باشند و نباید مدام از مردم خواست که خویشتن‌داری کنند. اگر مدیران قاصر و ترک فعل به جامعه معرفی می‌شدند و با آنها برخورد قانونی می‌شد مردم هم به اعتماد بیشتری می‌رسیدند. چرا جلساتی که در تهران برگزار می‌شود نماینده‌ای از صنف کشاورزی در آنجا حاضر نیست؟ وضعیت کنونی ماحصل تصمیم مدیرانی است که از استان در جلسات پایتخت شرکت می‌کنند و اجازه حضور نماینده‌ای از صنف کشاورزان نیست. بارها گفتیم بحث نظارتی را در استان اصفهان پیگیری کنیم که با دست‌اندازی نمایندگان مردم همراه شد. ای‌کاش می‌شد مناظره‌های بلندمدت برگزار شود تا مردم به اطلاعات شفاف و صحیح دسترسی داشته باشند خواهسته‌ای که سال‌هاست مطرح شده و هیچ‌گاه اجرا نشد.

او ادامه داد:

دو راه حل نهایی پیش‌راست. یکی «تأمین آب تخصیص داده‌شده» است که دولت باید یا منابع آب را تعریف کند یا با پرداخت خسارت پمپاژهای مجوز داده‌شده را جمع‌آوری کند. دوم «ساماندهی حوضه آبریز زاینده‌رود» است تا لگام‌گسیختگی حاکم بر رودخانه زاینده‌رود با مشارکت ذی‌نفعان سروسامان بگیرد. 80 درصد مشکل در تأمین آب خلاصه می‌شود و دولت موظف است از سال 61 شمسی هرگونه آب تخصیص داده‌شده را تعیین تکلیف کند که با تبعات پیش‌آمده اعم از فرونشست، کمبود آب شرب و بهداشت، پدیده ریزگرد و... اگر اقدام عاجلی برای آن نشود چشم‌انداز خوبی پیش‌روی ما نخواهد بود. اگر تمام شرایط دست‌به‌دست هم دهند در خوش‌بینانه‌ترین حالت پنج سال زمان می‌برد تا این حوضه آبریز از لگام‌گسیختگی خارج شود چراکه 43 هزار حلقه چاه در حوضه زاینده‌رود حفر شده و سرشاخه‌های حوضه آبریز با بندهای آبخیزداری مسدود شده و بالغ بر 12 هزار چاه حرمی در دو استان به ثبت رسیده و بیش از سه‌هزار پمپاژ بر رودخانه است، حرم و بستر رودخانه اشغال شده و در جاهایی عرض رودخانه به کمتر از 10 متر رسیده است و موارد بسیار دیگر. چطور می‌توان در مدت کوتاه علاج کرد؟ برای همین باز هم تأکید می‌کنم که باید مناظره‌ای عمومی از طریق رسانه‌ها برگزار شود تا مردم آگاه شوند و برای رفع این مسائل همراهی کنند. مسائل زیست‌محیطی حوضه آبریز در سال 1349 با احداث سد زاینده‌رود پدیدار می‌شود و مشکلات ریشه‌دار با نیم‌قرن سابقه را که در 15 سال اخیر شدت گرفته است، نمی‌توان در مدت کوتاه حل کرد.

او اظهار کرد:

من به تغییر اقلیم باور دارم نه تفسیری که بر این باور است که تغییر اقلیم منجر به کاهش بارش در حوضه آبریز زاینده‌رود شده است. به آمارها در سه سال زراعی گذشته مراجعه کنید. در سال زراعی 98 بارش‌ها در حوضه زاینده‌رود 2144 میلی‌متر بود که در سال زراعی بعد، 1310 میلی‌متر به ثبت رسید و در سال زراعی گذشته هم با 910 میلی‌متر بارش همراه بود. به‌طور متوسط در سه سال گذشته با 4220 میلی‌متر بارش مواجه بودیم که به‌طور متوسط 1450 میلی‌متر بارش داشتیم و سالانه 150 میلی‌متر بیش از متوسط نرمال بارندگی ثبت شده است. چهار میلیارد و 317 میلیون مترمکعب آب وارد سد زاینده‌رود شده و سالانه هزار و 440 میلیون مترمکعب آب وارد این مخزن شده است و به 850 میلیون مترمکعب آب که در این سه سال زراعی در بالادست حوضه زاینده‌رود برداشت شده است اضافه کنید. پس کمبود بارش نداشتیم. تغییرات اقلیمی بر تبدیل برف به باران نقش داشته است که البته برای اقلیم ما بهتر است که جنس بارش‌ها به صورت برف باشد اما باران روانابی زیاده‌تری دارد و با سد کنترل می‌شود. پس حوضه زاینده‌رود با کم‌آبی مواجه نیست و تغییر اقلیم باعث کاهش بارش‌ها در این حوضه نشده است. صنایع نیز از نظر زیست‌محیطی اصفهان را با مشکلات عدیده‌ای مواجه کردند اما سهم اندکی از آب زاینده‌رود دارند. از مهرماه سال گذشته تاکنون زاینده‌رود فقط 20 روز برای کشت شرق و غرب جریان داشت. چم آسمان که محل ایستگاه یزد و شرب اصفهان بزرگ است، 15 ماه می‌شود آبی به پایین‌دست جریان نداشته و ایستگاه پمپاژ ذوب‌آهن، فولاد مبارکه، صنایع نظامی، پالایشگاه و نیروگاه پایین چم آسمان قرار دارند و صنایع کماکان به فعالیت مشغول‌اند. سؤال اینجاست آب را از کجا تأمین می‌کنند؟ اگر چه مصرف آب صنایع اصفهان ناچیز است اما به علت توسعه‌های جمعیتی و شهری و رشد فزاینده مهاجرت گرفتاری‌های زیادی برای این استان به همراه داشتند و متهم اصلی را باید در برداشت بی‌رویه به علت توسعه وسیع کشاورزی در بالادست چم آسمان جستجو کرد. کشاورزان اعلام کردند به هیچ عنوان اجازه طرح‌های انتقال آب نظیر بن‌بروجن، تونل گلاب و هیچ طرح انتقال دیگری را نمی‌دهند. منبع تأمین تونل گلاب کجاست؟ مصوبه شورای عالی آب که از تاریخ 2/10/92 هیچ‌گونه بارگذاری بر حوضه زاینده‌رود نشود و حتی طرح‌هایی که پیش از این تاریخ مجوز گرفته‌اند شامل بن‌بروجن و گلاب می‌شود یا خیر؟ حکمی که در دادگاه تجدیدنظر نهایی شد و هرگونه طرح انتقال آب جدید به‌ویژه بن‌بروجن را محکوم کرد، چه می‌شود؟ منبع تأمین آب در طرح توسعه جمعیتی با احداث 40 هزار واحد مسکونی جدید در استان اصفهان کجاست؟ با بهره‌برداری تونل گلاب 300 میلیون مترمکعب آب برداشت می‌شود که ادعا می‌کنند بیشتر از سه مترمکعب برداشت نمی‌کنند که می‌شود 100 میلیون مترمکعب؛ برداشت آب با طرح بن‌بروجن هم از حوضه زاینده‌رود به حوضه کارون با 50 میلیون مترمکعب آب همراه است و اجرای 31 طرح جدید در استان چهارمحال و بختیاری هم با برداشت 100 میلیون مترمکعب توأم می‌شود که در مجموع به برداشت 250 میلیون مترمکعب آب می‌انجامد به این معنا که هیچ‌گاه شاهد جریان زاینده‌رود از شبکه نکوآباد به پایین‌دست نخواهیم بود.

برچسب ها: [زاینده‌رود \[1\]](#)

[اعتراضی \[2\]](#)

[بحران آب \[3\]](#)

